

**ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ПРИТЯГНЕННЯ ГРОМАДЯН
ДО АДМІНІСТРАТИВНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ
ЗА КЕРУВАННЯ ТРАНСПОРТНИМИ ЗАСОБАМИ
В СТАНІ АЛКОГОЛЬНОГО СП'ЯНІННЯ**

Боровик А. В.

*кандидат юридичних наук, доцент,
член-кореспондент Академії адміністративно-правових наук,
професор кафедри кримінально-правових
та адміністративно-правових дисциплін,
декан юридичного факультету
Міжнародного економіко-гуманітарного університету
імені академіка Степана Дем'янчука*

м. Рівне, Україна

Паньковець Ю. А.

*студентка 1 курсу юридичного факультету
Міжнародного економіко-гуманітарного університету
імені академіка Степана Дем'янчука
м. Рівне, Україна*

На сьогодні, у зв'язку з недосконалістю чинного законодавства виникла серйозна практична проблема при притягненні громадян до адміністративної відповідальності за керування транспортними засобами у стані алкогольного або наркотичного сп'яніння.

Якщо буквально читати норму закону, то формально покарання за нетверезе водіння авто тепер не існує, водночас окремі судді продовжують притягувати правопорушників до адміністративної відповідальності за старими нормами.

Наприкінці 2019 року депутати Верховної Ради України проголосували за законопроект, за яким нетверезе водіння мало перетворитися з адміністративного правопорушення в кримінальне, а штрафи і термін позбавлення водійського посвідчення збільшитися. Закон мав запрацювати 1 липня 2020 року. Однак незадовго до цього у Раді зареєстрували законопроект, який скасував кримінальну відповідальність і повернув назад адміністративну відповідальність.

Вказані незрозумілі «маневри» були перш за все пов'язані з тим, що Міністерство внутрішніх справ та весь його слідчий апарат не були готові до оформлення великої кількості кримінальних проступків. Кримінальний процесуальний кодекс «упустив» низку моментів, пов'язаних із документуванням даного виду кримінальних правопорушень.

В результаті вказаного юридичного колапсу у нас з'явилося два закони, перший запрацював другого липня і зробив водіння у нетверезому стані кримінальним правопорушенням, другий запрацював третього липня і скасував перенесення зазначеного правопорушення в Кримінальний кодекс, водночас, не повернув вказане правопорушення в Кодекс України про адміністративні правопорушення.

Наразі ст. 130 КУпАП передбачає відповідальність лише за керування у стані алкогольного або наркотичного сп'яніння річковими та морськими суднами [1].

Таким чином, до водія неможливо застосувати ст. 130 КУпАП (в редакції Закону України № 1446-VIII від 7 липня 2016 року) [2], оскільки вона скасована Законом № 2617-VIII, який зворотної дії не має, а також і ст. 130 КУпАП (в редакції Закону № 720-IX від 17 червня 2020 року) [3], який також не має зворотної дії на правовідносини, що існували до 1 липня 2020 року.

Внаслідок обраної законодавцем юридичної техніки відбулося переривання дії акту, який встановлював і продовжив встановлювати певну адміністративну відповідальність, шляхом його скасування 1 липня 2020 року та відновлення 3 липня 2020 року.

Таким чином, на правопорушення, що мали місце до 1 липня 2020 року та були передбачені ст. 130 КУпАП, поширюється дія Закону України від 22 листопада 2018 року № 2617-VIII [4], як такого, що скасовує відповідальність за адміністративні правопорушення.

Отже на даний момент депутатам необхідно прикласти максимум зусиль, для повернення адміністративної відповідальності за керування транспортними засобами в стані алкогольного або наркотичного сп'яніння у ст. 130 КУпАП.

Література:

1. Кодекс України про адміністративні правопорушення. Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/80731-10#Text> (дата звернення 02.12.2020)

2. Закон України «Про внесення змін до Кодексу України про адміністративні правопорушення щодо посилення відповідальності за керування транспортними засобами у стані алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або під впливом лікарських препаратів, що знижують увагу та швидкість реакції» № 1446-VIII від 7 липня 2016 року. Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1446-19#Text> (дата звернення 02.12.2020)

3. Закон України Про внесення змін до деяких законодавчих актів України у зв'язку з прийняттям Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо спрощення досудового

розслідування окремих категорій кримінальних правопорушень» № 720-IX від 17 червня 2020 року. Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/720-20#Text> (дата звернення 02.12.2020)

4. Закон України Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо спрощення досудового розслідування окремих категорій кримінальних правопорушень від 22 листопада 2018 року № 2617-VIII. Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2617-19#Text>. (дата звернення 02.12.2020)

ОСОБЛИВОСТІ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНОЇ БЕЗПЕКИ В УМОВАХ ПАНДЕМІЇ COVID-19

Ковалевич Б. В.

магістр

*Міжнародного економіко-гуманітарного університету
імені академіка Степана Дем'янчука
м. Рівне, Україна*

В умовах формування інформаційної цивілізації інформація стає вирішальним чинником розвитку сучасного суспільства. У зв'язку з цим спостерігається тенденція не тільки до розширення правового регулювання інформаційних відносин, а й до створення договорів, які регулюють інформаційні відносини на міжнародному рівні, особливо у сфері інформаційної безпеки.

Ще більшої актуальності питання регулювання інформаційної сфери набуло в умовах пандемії коронавірусу, коли задля протидії поширенню захворювання держави почали відслідковувати пересування своїх громадян, а компанії та підприємства – переводити своїх працівників на віддалений режим роботи і використовувати у своїй діяльності новітні технології.

Яскравим прикладом першого аспекту є досвід Китаю, який використовує безпілотники, камери розпізнавання облич тощо для контролю за місцезнаходженням своїх громадян [1]. Низка інших держав отримує дані з телефонних мереж, аби слідкувати за пересуванням громадян і визначати коло потенційно інфікованих осіб. Зокрема, у Південній Кореї уряд використовував дані транзакцій за допомогою кредитних карток, геолокацію телефону й відеоспостереження, щоб мати детальну інформацію про пацієнтів із коронавірусом, не ідентифікуючи їх на ім'я. У результаті була складена карта, на якій люди могли побачити чи перебували вони поруч із носієм коронавірусу. Проте це призвело до